

Dopis prefekta Dikasteria pro službu integrálnímu lidskému rozvoji

Předsedům biskupských konferencí
Biskupům pověřeným pastorcí ve zdravotnictví
Všem pracovníkům ve zdravotnictví a v pastorační
Orgánům veřejné moci
Nemocným a jejich rodinám
Dobrovolníkům a všem lidem dobré vůle

Pokoj vám!

Prožíváme dny silného znepokojení a rostoucího neklidu, kdy jsou lidská křehkost a zdánlivé jistoty techniky na celém světě ohroženy koronavirem (COVID-19), kterému jsou přizpůsobovány veškeré významné činnosti: ekonomie, podnikání, práce, cestování, turistika, sport, a dokonce i náboženská praxe. Nákaza koronavirem omezuje výrazně i svobodu, prostor a pohyb. Dikasterium pro službu integrálnímu lidskému rozvoji se připojuje k hlasu Svätého otce a prostřednictvím církevní pastorační činnosti ve zdravotnictví chce být nablízku všem trpícím v důsledku zasažení koronavirem, obětem a jejich rodinám, všem pracovníkům ve zdravotnictví, kteří jako první věnují veškerou svou energii zasaženým lidem a péči o ně, aby jim přinesli úlevu.

V modlitbě pamatujeme zvláště na nejvíce zasažené země a připojujeme se k činnosti všech orgánů veřejné moci, dobrovolníků a všech, kdo se zasazují o zastavení nákazy, o zamezení ohrožení veřejného zdraví, o zklidnění rostoucího strachu, který šířící se epidemie vyvolává. Povzbuzujeme také veškerá státní i církevní zdravotnická zařízení, národní i mezinárodní, aby ve vzájemné spolupráci nadále poskytovala nezbytnou pomoc lidem a národům, aby napřela veškeré nezbytné úsilí do hledání řešení této nové epidemie na základě pokynů Světové zdravotnické organizace a místních i národních politických orgánů.

Svatý otec a mnozí představitelé států projevili v tyto dny solidaritu s nejvíce zasaženými zeměmi poskytnutím lékařských a zdravotnických prostředků a finanční pomoci. Bylo by dobré, aby tato pomoc pokračovala i nadále, protože mnohé země, především ty s nejslabším zdravotním systémem, budou ochromeny důsledkem viru a pravděpodobně nebudou schopny vyhovět nárokům péče a pomoci ve své zemi. Přejeme si, aby toto období naléhavých potřeb se mohlo stát příhodným časem pro posílení solidarity a soudržnosti mezi státy, posílení přátelství mezi lidmi. Je to čas k upevnění mezinárodní solidarity sdílením prostředků a zásob.

Tato virová epidemie, jako jakákoli naléhavá situace, bezesporu zdůrazní výraznou nevyváženost, kterou se vyznačují naše jednotlivé sociálně-zdravotnické systémy. Jde o nevyváženost ekonomických zdrojů, účinnosti zdravotních služeb, jako i kvalifikovaného personálu a vědeckého výzkumu. Při pohledu na rozsah těchto disproporcí je lidská rodina vyzývána, aby se cítila být doopravdy rodinou, jejíž členové jsou propojeni a na sobě navzájem závislí. Výskyt koronaviru poukázal na globální rozměr problému, kdy na počátku byla zasažena pouze jedna země, ale následně se šíří po celé zeměkouli.

Pro každého člověka, věřícího či nikoli, je tento čas dobou příhodnou pro pochopení významu bratrství, skutečnosti, že jsme navzájem nerozlučně propojeni. Je to doba, která nám v optice víry ukazuje hodnotu solidarity, pramenící z lásky, která se obětuje pro druhé, pomáhá nám, abychom „viděli druhého člověka, lid, národ nikoli jako nástroj, ale jako někoho, kdo je naším „protějškem“, naším „pomocníkem“ (srov. Gn 2,18.20), kdo má mít stejně jako my účast na hostině života, ke které jsou všichni lidé bez rozdílu povoláni“ (SRS 39,5). Hodnota solidarity se musí také konkretizovat: pomysleme na našeho souseda, na kolegu z práce, kamarády ze

školy, ale především na lékaře a zdravotní personál, kteří podstupují riziko nákazy a infekce, aby zachránili ty, kdo nakaženi jsou. Tito pracovníci prožívají a ukazují smysl velikonočního tajemství: vydanost a služba.

Ve svém poselství k postní době 2020 nás papež František vyzývá, abychom s obnoveným srdcem rozjímali o velikonočním tajemství, tajemství smrti a zmrtvýchvstání Ježíše, abychom svobodně a velkodušně přijali jeho obět: jeho utrpení a smrt, jimiž vydal sebe z lásky k lidstvu. Přijetí Ježíšova utrpení, říká papež František, znamená přijetí všech trpících našeho světa, včetně těch, kdo byli zasaženi koronavirem. Jsou obrazem trpícího Krista a současně obrazem toho, co se přihodilo v podobenství o milosrdném Samaritánovi. Od lidstva potřebují konkrétní vyjádření blízkosti. Lidé, kteří trpí, ať už nákazou nebo něčím jiným, znázorňují jakousi „dílnu milosrdenství“, kdy různé podoby utrpení vyžadují různou formu péče a milosrdenství.

Na počátku postního putování, které mnozí z nás prožívají bez jakéhokoli společného liturgického slavení, například mše svaté, jsme voláni k ještě radikálnější cestě, která rozvíjí duchovní život: k modlitbě, postu a křesťanské lásce. Úsilí napřené k zastavení šíření koronaviru nechť je provázeno úsilím každého věřícího o větší dobro: abychom získali život, abychom vítězili nad strachem, aby vítězila naděje. Těm společenstvím, která prožívají největší zkoušky, doporučujeme nezakoušet vše jako pouhou ztrátu. Pokud se ke společnému prožívání víry nemůžeme sejít ve shromáždění, jak jsme zvyklí, dává nám tím Bůh příležitost, abychom se obohatili, abychom objevili nová paradigmat, abychom našli osobní vztah s Ježíšem. On nám připomíná: „Když se však modlíš ty, vejdi do své komůrky, zavři dveře a modli se k svému Otci, který je ve skrytosti, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí“ (Mt 6,6). Kolikrát nás papež František vyzval, abychom měli Písmo svaté po ruce! Modlitba je naší silou, modlitba je naším zdrojem. To je tedy ten příhodný čas, abychom znovu objevili, že Bůh je náš Otec a my jsme jeho děti. „Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem! (2 Kor 5,20),“ říká svatý Pavel. Z Boží prozřetelnosti je právě tato věta mottem poselství k letošní postní době papeže Františka.

Prosme Boha Otce, aby upevnil naši víru, aby pomohl nemocným v uzdravení, aby posiloval pracovníky ve zdravotnictví v jejich poslání. Všechně braňme jakékoli stigmatizaci těch, kdo jsou zasaženi: nemoc nezná hranice, nezná barvu pleti, hovoří však stejným jazykem. Pěstujme „moudrost srdce“, která je „postojem, jež do nás vkládá Duch Svatý“, když se dokážeme otvírat utrpení bratří a sester a rozpoznávat v nich podobu Boha. Spolu s Jobem můžeme říci: „Slepému jsem byl očima, nohama kulhavému“ (29,15). Tak budeme moci sloužit všem, kdo trpí, starat se o ně co nejlépe, projevit solidaritu všem bez jakéhokoli posuzování.

Představitelé politického a ekonomického života prosíme, aby nezanedbávali sociální spravedlnost, ekonomickou pomoc a vědecký výzkum v době, kdy virus bohužel vytváří novou ekonomickou krizi. I nadále budeme veškerými prostředky podporovat úsilí všech pracovníků v oblasti hygieny a zdravotnictví v různých částech světa, především v těch nejvzdálenějších a tam, kde mají největší potíže, s vírou v operativní projevy solidarity nás všech.

Prosme Ducha Svatého, aby dal světlo práci všech vědců, pracovníků ve zdravotnictví a hlav států, a všechny zasažené národy svěťujeme přímluvě Panny Marie, Matky lidstva.

11. března 2020

kardinál Peter K. A. Turkson